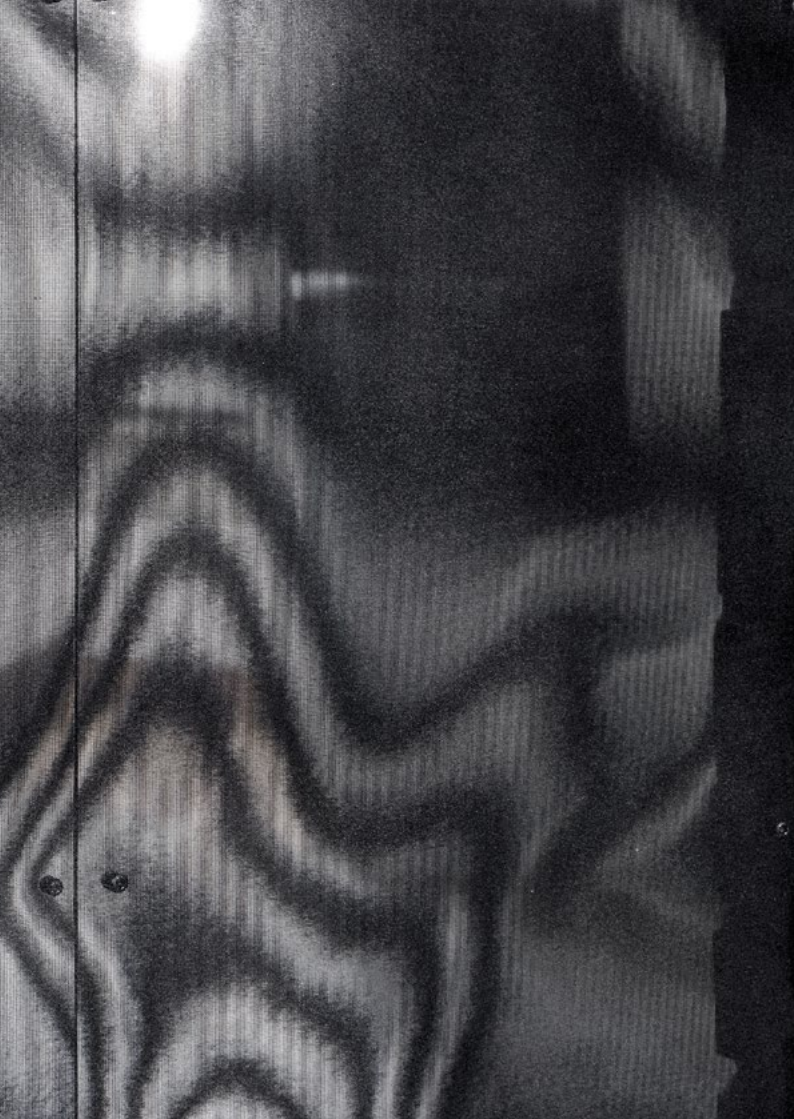

NEGATIVE MEADOW

THEIS WENDT

DEN VIRTUELLE FABRIK

Af Henrik Broch-Lips

I Kunsthal NORD har Theis Wendt (f. 1981) skabt sin hidtil største og mest ambitiøse soloudstilling. Den spreder sig over hele kunsthallen og især arkitekturen og Nordkrafts tidligere funktion som kulkraftværk har været meget inspirerende for den danske billedkunstner.

”I min kunstneriske praksis er jeg meget optaget af den romantiske periode, der opstod som et opgør mod den industrielle revolution. Selvom vi i dag ved, at kulkraftværkerne, som muliggjorde den teknologiske acceleration, har haft en voldsom indflydelse på klodens økosystemer og den globale opvarmning, så gør de romantiske fremstillinger af mennesket og naturen sig stadig gældende i dag”, mener Theis Wendt.

Aldrig lukket

I sit forsøg på at udfordre menneskets ofte nostalgiske forhold til naturen retter Theis Wendt sit fokus på et post-romantisk refleksionsrum, hvor han konkret har ladet sig inspirere af 'fabrikken' som et repræsentativt tegn for, hvordan arbejde, den globale opvarmning, naturen og mennesket i dag er smeltet sammen til én virtuel fabrik. Et sted der aldrig er lukket, og hvor grænserne mellem den virkelige og virtuelle verden til stadighed bliver udvisket. Udstillingen har fået titlen Negative Meadow.

”Oversat til dansk lyder titlen 'negativ eng' og rummer to forskellige betydninger. Det kan forstås som et land-

THEIS WENDT

NEGATIVE MEADOW

11 APRIL - 30 JUNI 2019

FERNISERING 11 APRIL 16:00

skab, der har en følelse eller en bevidsthed, men kan også associere til et omvendt billede af en eng. Ligesom et negativt billede af et analogt fotografi, hvor der er blevet byttet om på sort og hvid”, siger Theis Wendt og uddyber:

”Flere af mine værker mimer noget, der godt kunne være et landskab, men udstillingen tvister især blikket og idéen om, at man kan kigge indefra og ud. Jeg vender forestillingen på hovedet, så landskabet på samme tid fungerer både indefra og ud og udefra og ind”.

Ny form for virkelighed

I det første rum bliver publikum mødt af et stort videoværk projiceret på gulvet og med et vibrerende skyggespil fra træernes blade. Det er dog ikke baseret på virkelige optagelser i naturen, men derimod skabt virtuelt med 3D-software.

”Installationen udfordrer de her velkendte romantiserede repræsentationer, som for eksempel kan være en skovtur en varm sommerdag, hvor vi mærker sollyset, der trænger gennem bladenes bevægelser. Her smelter en slags urfølelse sammen med en fuldstændig programmerbar, virtualiseret form for naturoplevelse, og det kendetegner netop udstillingen, at jeg prøver at nærme mig nye former for autenticitet”, siger Theis Wendt.

Fremtidsversion

Udstillingen består af flere forskellige installationer og er en blanding af nye og ældre værker, som Theis Wendt har genskabt og iscenesat på nye måder og i nye

sammenhænge. I mere end et år har han arbejdet på at transformere det tidligere kraftværks rå og upolerede lokaler til en æstetisk og sanselig oplevelse, der nu er præget af en melankolsk stemning af fastfrossen tid. Publikum kan opleve forskellige ekspansive og drømmende perspektiver, hvor virtuelle gengivelser udvider rummets begrænsning, og hvor surrelle indgreb har inficeret arkitekturen. Kunsthallen fremtræder som én sammenhængende virtuel fremtidsvision midt i Aalborg og tilsyneladende uden meget håb.

”Udstillingen kan umiddelbart virke sort og dystopisk, men jeg tror, der er lys inde i det syntetiske mørke. I hvert fald tilbyder værkerne en række romantiserede blikke ind i nye, virtuelle dybder”, siger han.

Omvendte vinduer

I Kunsthal NORD er alle vinduer blevet blændet, så der effektivt er blokeret for det naturlige lys. I et af rummene møder man dog en lille serie på tre værker, der alle består af persiener, indstøbt i 20-30 liter resin, der er tilført forskellige pigmenter, der nærmest tilfældigt og sporadisk har fordelt sig mellem lamellerne. Persiennen, rammen og den reflekterende overflade indikerer, at værkerne er en slags vinduer.

”Værkerne er en mellemting mellem at være et objekt og et billede af et objekt og er en kommentar til, hvordan referenten til billedet forsvinder mere og mere i forhold til virtualiseringen af verden. Det er en slags vindue, men jo ikke et vindue ud mod noget. Man kigger ind i det syntetiske dyb. I det persiennen ligger inde i glasset,

bliver det svært at kategorisere, om man kigger ud eller ind – det bliver egentlig begge dele på én gang, siger Theis Wendt”.

Ingen definition

Han forsøger ikke at definere, hvad der er virkelighed, og hvad der er repræsentation, men forholder sig kritisk og analyserende til billede, medium og krop:

”Mine værker forsøger at placere beskueren i møder med verden, hvor tvivlen om verdens materielle virkelighed er det første indtryk. Jeg kan godt lide, at man kommer i tvivl om, hvad man kigger på. Det er et godt udgangspunkt for overhovedet at kigge på noget”, siger Theis Wendt og forklarer, at den menneskeskabte teknologiske acceleration markant har påvirket vores opfattelse af tid og rum, og at den konstant ændrer vores anskuelse af forholdet imellem virkeligheden og gengivelsen af virkeligheden:

”De nye billedteknologiers virtuelle verdener er helt klart et centralt element i mine værker, men samtidig er det altid i virkelighedens rum, slagene står. Det er fortsat med vores kroppe, vi kommer i kontakt med værkerne”.

Støvsugersnavs i et ekspanderet rum

I kunsthallens 11 meter høje, centrale rum er der installeret et par enorme væg til væg tapeter, der er produceret på baggrund af fotograferinger af teksturerne i rummet og ud fra efterfølgende 3-D renderinger. Det har skabt en slags virtuel ekspansion af rummet.

”Tapeterne krænger på en måde rummet ud eller

vender vrangen ud på rummet”, siger Theis Wendt.

I rummet er der en række gamle støvsugere, der indgår som særlige elementer i installationen, og som Theis Wendt har købt brugt. Han har bedt sælgerne om at efterlade indholdet i deres støvsuger, så han har kunnet klistre det udenpå og på den måde både forstyrre deres rene, industrielle æstetik og samtidig gøre dem nærmest organiske og levende.

”Alt det her snask, hår, vitaminpiller, elastikker og så videre er et lag fra den private sfære, som bliver fjernet og aldrig vist. Men på mine objekter er det krænget ud på ydersiden og blevet en del af overfladen – uden den censur eller det digitale filter, som oftest er lagt henover alt, der bliver vist fra det private liv”, siger Theis Wendt, hvis objekter på den måde fortolker, hvordan kommunikationsteknologiske innovationer har været med til at krænge det private ud i offentligheden.

”Der er en vis aggressivitet i konstant at vise sig selv og give et forskønnende glansbillede af tilværelsen. Også over for dem, der ikke har adgang til samme muligheder, er der en form for vold i den måde, privatlivet bliver gengivet på i dag”, siger han.

Spejle mod syd

I de store vinduesrammer i Kunsthal NORDs sydøstlige ende har Teis Wendt integreret fire enorme spejl-installationer, som både blokerer for lyset udefra, og som værk forholder sig til vinduet som en særegen blanding af malerier og gardiner. Som mange af de andre værker på udstillingen vender de vrangen ud på forholdet mellem

ydre og indre rum, så forestillingen og synsoplevelsen kollapse.

”Foran de installerede spejle hænger der tekstiler, som jeg har malet på. Spejlet laver en gengivelse af bagsiden af stoffet og syningerne og dermed bliver der skabt et interfererende mellembillede. Altså en forskydning af mønstret, som skaber et optisk billede, der minder om det, man f.eks. kan se på en vandoverflade i en stille sø eller i et havnebassin”, siger Theis Wendt.

Silikone malerier

I samme rum som spejlværkerne hænger serien ’Permanent Shadows’ snorlige på én lang række og består af fem forskellige silikoneafstøbninger af det samme lærred spændt op på en blindramme. Lærredet er ikke malet, så værkerne er blot aftryk af det rene hørlærred og fremstår som en slags abstrakte landskabsmalerier. Theis Wendt har været optaget af at undersøge, hvordan billeder er bygget op, hvordan vi forstår dem, hvad der er inde i dem, og hvad de gør ved os:

”For mig er det maleriske potentiale blevet udhulet, og det er svært at fortsætte traditionen med at male et klassisk maleri på en todimensionel flade. Derfor forsøger jeg at finde andre måder, man kan udtrykke sig gennem maleri på, og dermed legitimere maleritraditionen og bidrage til dets udvikling”, siger Theis Wendt.

Skulpturel proces

Han har skabt sine originale værker ved at hælde flydende resin ned ad formens side og lade det tørre for

derefter langsomt bygge det op lag for lag. Materialerne ligner umiddelbart træ, lærred og clips, men alt er plastik.

”Jeg kan godt lide den klassiske opdeling af et maleri, som består af billede, medium og krop med hver deres ’funktion’ i maleriet. I de her værker er forskellen mellem de tre dele imidlertid kollapsede, eller smeltet sammen, til én ting. Processen er mere skulpturel end malerisk, da pigmenteringen er indlejret i den støbte form, hvilket betyder, at maleriet reelt er malet indefra og ud i overfladen og altså ikke påført en overflade udefra”, siger Theis Wendt.

Leder efter mellemrum

Værkerne hænger og svæver i rummet netop for at understrege, at de er objekter og ikke traditionelle malerier, og at vi ikke længere kan stole på, hvad vi ser.

”Hvad der er virtuelt eller virkelighed, eller hvad der er sandt eller falsk, det har aldrig tidligere været mere sammenfiltret. De teknologiske udviklinger og syntetiseringen af vores planet gør det enormt svært at definere, hvad der er hvad i dag”.

”Men jeg forsøger ikke at definere, hvad der er hvad. I stedet forsøger jeg at finde mellemrum for måske at skabe nye, udvidede rum, som man måske kan bruge til at skabe nye perspektiver eller nye anskuelsesmuligheder”, siger Theis Wendt.

”Hvis jeg forholder mig kritisk, så er det til hele den forestillede forhåbning om, at der er noget der er autentisk eller som er mere autentisk end noget andet...”

THE VIRTUAL FACTORY

By Henrik Broch-Lips

Theis Wendt (born 1981) has created his so far biggest and most ambitious solo exhibition in Kunsthal NORD. It spreads all over the art center, and the architecture and Nordkraft's former function as a coal plant, have been very inspiring to the Danish artist.

"In my artistic practice I'm very preoccupied with the romantic period, which arose from a showdown against the industrial revolution. Even though we know today that the coal plants that made the technological acceleration possible, have had a powerful impact on the globe's ecosystems and the global heating, the romantic representation of man and nature still exists today" Theis Wendt says.

Never closed

In his attempt to challenge the often, nostalgic relationship of man and nature, Theis Wendt focuses on a post-romantic room of reflection, where he is inspired by "the factory" as a representative sign of how work, global heating, nature and man today have melted into one virtual factory. A factory that never closes, and where the limits between the real and the virtual world are constantly being erased. The exhibition is titled Negative Meadow. "Translated to Danish the title is 'negativ eng' and contains two different meanings. It is understood as a landscape which has a feeling or consciousness, but also associates to a reversed picture of

a meadow. Like a negative picture of an analog photography where black and white have been switched.” Theis Wendt says and then elaborates: “Several of my artworks mimic something that could be a landscape, but the exhibition especially twists the glance and the idea that you can see from inside and out. I turn the imagination upside down, so that the landscape at the same time works as well from the inside out, as from the outside in”.

New form of reality

In the first room, the audience is met by a large video-artwork projected on the floor with a vibrating play of shadows from the leaves of the trees. However, it is not based on real recordings in nature, but created virtually with 3D-software.

“The installation challenges these well-known romanticized representations, for example of a picnic on a warm summer day, where we feel the sunlight coming through the movements. Here a form of instinctive feeling melts together with a totally programmable, virtualized form of experience in nature, and it characterizes the exhibition that I’m trying to approach new forms of authenticity” Theis Wendt says.

Vision of the future

The exhibition consists of several different installations and is a mix of new and older artworks, that Theis Wendt has recreated and staged in new ways and contexts. For more than a year, he has worked on

transforming the former coal plant’s raw and unpolished rooms to an aesthetic and sensuous experience, now characterized by a melancholy mood of frozen time. The audience can experience different expansive and dreamy perspectives, where virtual renderings expand the limitations of the room and where surreal intervention have infected the architecture. The art center appears as one coherent virtual vision of the future in the middle of Aalborg and apparently without much hope.

“The exhibition may seem black and dystopian at first sight, but I think there is light in the synthetic darkness. At least the artworks offer a number of romanticized glances into new virtual depths” Theis Wendt says.

Reversed windows

In Kunsthal NORD all the windows have been blinded, so that all daylight has been effectively blocked. In one of the rooms you will meet a small series of three artworks all consisting of blinds, embedded in 20-30 liters of resin and added different pigments, that have been almost randomly and sporadically distributed between the slats. The blind, the frame and the reflecting surface indicate that the artworks are a sort of windows.

“The artworks are somewhere between being an object and a picture of an object and are a comment on how the reference to the picture disappears more and more compared to the virtualization of the world. It is a kind of window, but not a window facing anything, however. You look into the synthetic deep. As the blind is inside

the glass, it becomes hard to categorize whether you are looking out or in – it actually becomes both at the same time” This Wendt says.

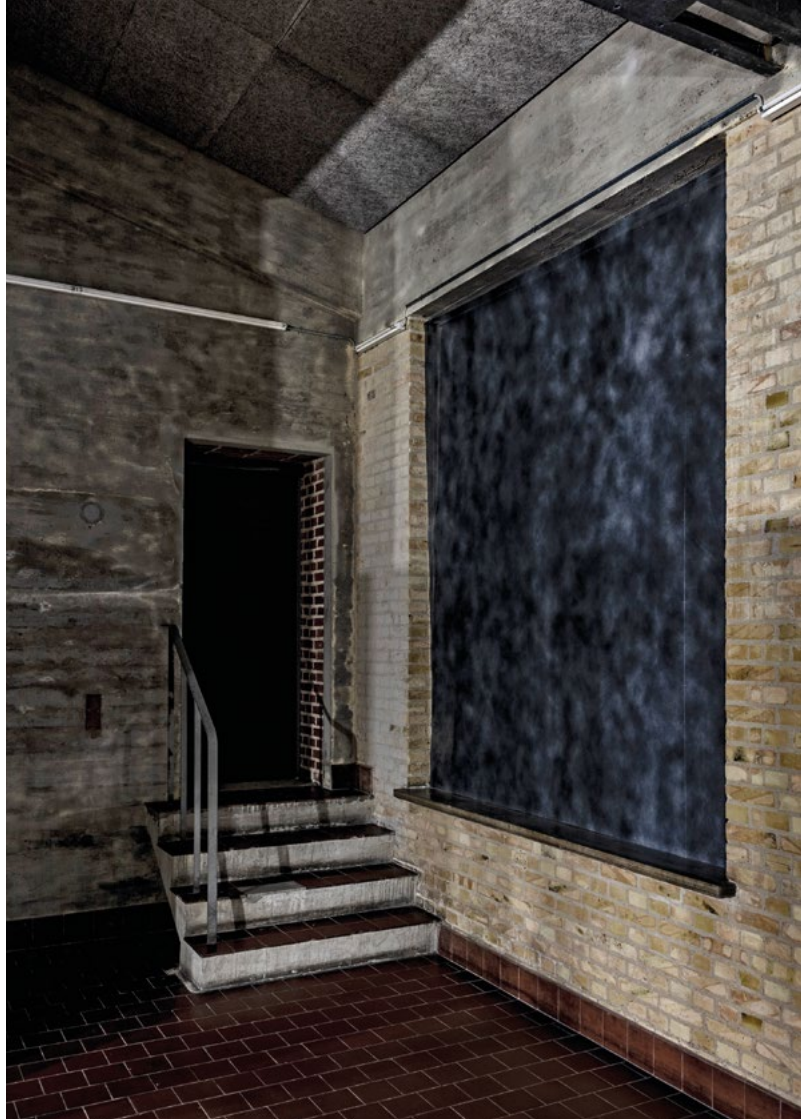
No definition

This Wendt does not try to define what is reality and what is representation, but stays critical and analyzing concerning picture, medium and body:

“My artworks try to place the viewer in meetings with the world, where the doubt about the worlds material reality is the first impression. I like the idea that you can question what you are really looking at. It is a good starting-point for looking at anything at all” This Wendt says and explains that the man-made technological acceleration has affected our view of time and space strongly and that it constantly changes our outlook on the relation between reality and the rendering of reality: “The virtual worlds of new image technology are clearly a central element in my artworks, but at the same time the battles always take place in the realm of reality. Our connection to the works of art will always remain an embodied experience.”

Dirt from a vacuum-cleaner in an expanded room

In the art center’s 11-meter-tall central room a couple of enormous wall-to-wall tapestries are installed. The tapestries are created with basis in photographs of the textures in the room and subsequent 3D renderings. This has created a sort of virtual expansion of the room. “The tapestries in a way evert the room or turn the room

inside out” Theis Wendt says.

In the room there are a number of old vacuum cleaners which are included as special elements in the installation. Theis Wendt bought these used, asking the sellers to leave all the contents in their vacuum cleaner, enabling him to stick it on the outside and therefore both interrupting their clean, industrial aesthetic and almost making them organic and alive.

“All this filth, hair, vitamin-pills, rubber bands and so on is a layer from the private sphere, which is removed and never shown. But on my objects, it has been rolled out and everted to the surface – without the censorship or digital filter which is often put over everything shown from our private lives” Theis Wendt says, whose objects in a way interpret how communication technology innovations have taken part in rolling the private out into the public. “There is a certain aggressiveness in constantly showing oneself and giving a beautifying image of life. To those who does not have access to the same possibilities, there also is a form of violence in the way private life is shown today” he says.

Mirrors to the south

In the large window-frames in Kunsthal NORD's south-eastern end Theis Wendt has integrated four enormous mirror installations, which block the light from outside and, as an artwork, relate to the window as a special mix of paintings and curtains. As many of the other artworks in the exhibition, they evert the relation between outer and inner room, so that the conception

and the visual experience collapse.

“Textiles on which I have painted, hang in front of the installed mirrors. The mirror creates a rendition, through this creating an interfering intermediate image of the backside of the fabric and the stitching making an interfering intermediate image.

Resulting in a displacement of the pattern which creates an optic image, reminding of that which can be seen on the surface of the water on a quiet lake or in a harbor basin” Theis Wendt says.

Silicone paintings

In the same room as the mirror installations, the series ‘Permanent Shadows’ is hanging in one straight, long row and it consists of five different silicone casts of the same canvas clamped on a wooden frame. The canvases are not painted, so the artworks are just imprints of the clean linen and appear as a kind of abstract landscape paintings. Theis Wendt has been preoccupied examining how pictures are structured, how we understand them, what is inside of them, and what they do to us.

“For me the picturesque potential has been undermined, and it is difficult to continue the tradition of painting a classical painting on a two-dimensional surface. That’s why I try to find other ways to express oneself through painting and thereby legitimize the painting tradition and contribute to its development” Theis Wendt says.

Sculptural process

This Wendt has created his original artworks by pouring liquid resin down the form's side, letting it dry, then slowly building it up layer by layer. The materials look like wood, canvas and clips, but it is all plastic. "I like the classical breakdown of a painting, which consists of picture, medium and body each with their "function" in the painting. In these artworks, the difference between the three parts has collapsed, or melted together, into one thing. The process is more sculptural than picturesque, as the pigmentation is embedded in the molded form, which means that the painting is actually painted from the inside and out into the surface and not applied on a surface from the outside" This Wendt says.

Looking for spaces

The artworks are hanging freely in the room to emphasize precisely that they are objects and not traditional paintings, and that we can no longer trust what we see. "What is virtual or reality, or what is true or false, has never before been more interweaved. The technological developments and the synthesizing of our planet make it extremely difficult to define what is what today. But I'm not trying to define what is what. Instead, I try to find intervals to perhaps create new expanded spaces, which you might use to create new perspectives or new options of opinion" This Wendt says. "If I stay critical, it is to the whole imagined expectation that there are some things that are authentic or at least more authentic than others."

VÆRKOVERSIGT

- 1 *Dweller*,
Persienner og resin.
Blinds and resin.
- 4 Udsnit af
Permanent Shadows.
Detail from
Permanent Shadows.
- 6-7 Udstillings video.
Exhibition video.
- 8-10 *Invisible Presence*,
Videoinstallation
Video Installation
- 14-15 På gulvet: *Void*,
Støvsugere, snavs, beton
og stålrør.
På væggene: Uden titel,
Print på papir.
On the floor: *Void*,
Vacuum cleaners, dirt,
concrete and steel pipes.
On the walls: Untitled,
Print on paper.
- 17 Udsnit af *Void*,
Støvsugersnavs.
Part of *Void*,
Vacuum cleaner dirt.
- 18 På gulvet: *Void*,
Støvsugere, snavs, beton
og stålrør.
På væggene: Uden titel,
Print på papir
On the floor: *Void*,
Vacuum cleaners, dirt,
concrete and steel pipes.
On the walls: Untitled,
Print on paper
- 20-25 *Permanent Shadows 1-5*,
100x70x4 cm.
Pigmenteret resin.
Pigmented resin.
- 28-33 Uden titel, Spraymaling,
tekstil og akrylspejl.
Untitled, Spray paint,
textile and acrylic mirror.
- 34-38 *Dweller*, 140x100x7 cm,
Persienner og resin,
Blinds and resin.

Udgivet i forbindelse med udstillingen:

NEGATIVE MEADOW

Billedkunstner: Theis Wendt

Kunsthall NORD 11/04-30/06 2019

Idé og redigering: Henrik Broch-Lips

Fotos: Niels Fabæk m.fl.

Grafisk tilrettelæggelse: Kim Aagaard

Tryk: Akprint.dk

ISBN: 978-87-970782-5-9

Kunsthall NORD

Kjellerups Torv 5

DK-9000 Aalborg

www.kunsthallnord.dk

GROSSERER L. F. FOGHTS FOND

STATENS KUNSTFOND

Knud Højgaards Fond

Den Hielmstjerne-Rosencroneske Stiftelse

- GRUNDLÆGGET 1944 -

**KUNSTHAL
NORD**
KUNSTHAUS